

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 26. júla 2017*

„Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Boj proti terorizmu – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom – Zmrazenie finančných prostriedkov – Spoločná pozícia 2001/931/SZBP – Článok 1 ods. 4 a 6 – Nariadenie (ES) č. 2580/2001 – Článok 2 ods. 3 – Ponechanie organizácie na zozname osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov – Podmienky – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov – Rozhodnutie prijaté príslušným orgánom – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci C-79/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 20. februára 2015,

Rada Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen, G. Étienne a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ktorú v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: D. Colas, F. Fize a G. de Bergues, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

ďalší účastníci konania:

Hamas, so sídlom v Dohe (Katar), v zastúpení: L. Glock, avocate,

žalobca v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis a R. Tricot, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda A. Tizzano, predsedovia komôr L. Bay Larsen, T. von Danwitz (spravodajca), J. L. da Cruz Vilaça a M. Vilaras, sudcovia J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálna advokátka: E. Sharpston,

* Jazyk konania: francúzština.

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. mája 2016,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 22. septembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Rada Európskej únie žiada zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 17. decembra 2014, Hamas/Rada (T-400/10, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2014:1095), ktorým Všeobecný súd zrušil:
 - rozhodnutie Rady 2010/386/SZBP z 12. júla 2010 (Ú. v. EÚ L 178, 2010, s. 28), rozhodnutie Rady 2011/70/SZBP z 31. januára 2011 (Ú. v. EÚ L 28, 2011, s. 57), rozhodnutie Rady 2011/430/SZBP z 18. júla 2011 (Ú. v. EÚ L 188, 2011, s. 47), ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, rozhodnutie Rady 2011/872/SZBP z 22. decembra 2011 (Ú. v. EÚ L 343, 2011, s. 54), rozhodnutie Rady 2012/333/SZBP z 25. júna 2012 (Ú. v. EÚ L 165, 2012, s. 72), rozhodnutie Rady 2012/765/SZBP z 10. decembra 2012 (Ú. v. EÚ L 337, 2012, s. 50), rozhodnutie Rady 2013/395/SZBP z 25. júla 2013 (Ú. v. EÚ L 201, 2013, s. 57), rozhodnutie Rady 2014/72/SZBP z 10. februára 2014 (Ú. v. EÚ L 40, 2014, s. 56), a rozhodnutie Rady 2014/483/SZBP z 22. júla 2014 (Ú. v. EÚ L 217, 2014, s. 35), ktorými sa aktualizuje a mení zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorými sa zrušujú rozhodnutia 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 a 2014/72, ako aj
 - vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 610/2010 z 12. júla 2010 (Ú. v. EÚ L 178, 2010, s. 1), vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 83/2011 z 31. januára 2011 (Ú. v. EÚ L 28, 2011, s. 14), vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 687/2011 z 18. júla 2011 (Ú. v. EÚ L 188, 2011, s. 2), vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1375/2011 z 22. decembra 2011 (Ú. v. EÚ L 343, 2011, s. 10), vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 542/2012 z 25. júna 2012 (Ú. v. EÚ L 165, 2012, s. 12), vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1169/2012 z 10. decembra 2012 (Ú. v. EÚ L 337, 2012, s. 2), vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 714/2013 z 25. júla 2013 (Ú. v. EÚ L 201, 2013, s. 10), vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 125/2014 z 10. februára 2014 (Ú. v. EÚ L 40, 2014, s. 9) a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 790/2014 z 22. júla 2014 (Ú. v. EÚ L 217, 2014, s. 1), ktorými sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorými sa zrušujú vykonávacie nariadenia Rady (EÚ) č. 1285/2009, 610/2010, 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 a 125/2014,

(ďalej len „sporné akty“), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú skupiny Hamas, vrátane Hamas-Izz al-Din al-Qassem (ďalej len „Hamas“).

Právny rámec

Rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373 (2001)

- 2 Dňa 28. septembra 2001 prijala Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov rezolúciu 1373 (2001) navrhujúcu stratégiu na boj proti terorizmu všetkými prostriedkami, najmä na boj proti jeho financovaniu. Článok 1 písm. c) tejto rezolúcie najmä stanovuje, že všetky štáty majú bezodkladne

vykonať zmrazenie finančných prostriedkov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, ktoré páchajú alebo sa pokúšajú o spáchanie teroristických činov alebo ktoré sa zúčastňujú na takýchto činoch či napomáhajú ich páchaniu, subjektov patriacich týmto osobám alebo nimi kontrolovaných a osôb a subjektov konajúcich v mene alebo na pokyn týchto osôb a subjektov.

- 3 V uvedenej rezolúcii sa neuvádza zoznam osôb, na ktoré sa tieto obmedzujúce opatrenia musia uplatňovať.

Právo Únie

Spoločná pozícia Rady 2001/931/SZBP

- 4 Na vykonanie uvedenej rezolúcie 1373 (2001) prijala Rada 27. decembra 2001 spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217).

- 5 Článok 1 tejto spoločnej pozície stanovuje:

„1. Táto spoločná pozícia sa v súlade s ustanoveniami nasledujúcich článkov uplatní na osoby, skupiny a subjekty zapojené do teroristických činov, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe.

...

4. Zoznam v prílohe sa vypracuje na základe presných informácií alebo materiálu [skutočností – *neoficiálny preklad*] v príslušnom spise, ktoré uvádzajú, že príslušný orgán prijal rozhodnutie vo vzťahu k dotknutým osobám, skupinám a subjektom bez ohľadu na to, či sa týka podnetu na vyšetrovanie alebo trestné stíhanie [začatia vyšetrovania alebo trestného stíhania – *neoficiálny preklad*] za teroristický čin alebo pokus o spáchanie, účasť alebo napomáhanie takéhoto činu, ktoré je založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch [závažných a vierohodných dôkazoch a indíciách – *neoficiálny preklad*] alebo odsúdení za takéto skutky. Do tohto zoznamu sa môžu zaradiť osoby, skupiny a subjekty, ktoré Bezpečnostná rada OSN identifikovala ako prepojené s terorizmom, a proti ktorým nariadila sankcie.

Na účely tohto odseku ‚príslušný orgán‘ znamená súdny orgán, alebo tam, kde súdne orgány nemajú právomoc v oblasti, na ktorú sa vzťahuje tento odsek, ekvivalentný orgán príslušný pre túto oblasť.

...

6. Mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname.“

Nariadenie (ES) č. 2580/2001

- 6 Vzhľadom na nevyhnutnosť vydať nariadenie na vykonanie opatrení opísaných v spoločnej pozícii Rady 2001/931 na úrovni Spoločenstva prijala Rada nariadenie (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207).

7 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:

„1. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6:

- a) všetky fondy, iné finančné aktíva a ekonomické zdroje, ktoré vlastní alebo má v držbe právnická osoba, skupina alebo subjekt zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3 sa zmrazia;
- b) žiadne fondy, finančné aktíva alebo ekonomické zdroje nebudú priamo alebo nepriamo sprístupnené fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, ktoré sú zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3.

2. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6, je zakázané poskytnúť finančné služby fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, zaradeným do zoznamu uvedeného v odseku 3.

3. Rada konajúc jednomyselne ustanoví, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa podľa ustanovení stanovených v článku 1 ods. 4, 5 a 6 spoločnej pozície 2001/931/SZBP vzťahuje toto nariadenie. Takýto zoznam bude pozostávať z:

- i) fyzických osôb, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;
- ii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;
- iii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré vlastní alebo riadi jedna alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii) alebo
- iv) fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré konajú v mene alebo riadia jednu alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii).“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné akty

8 Dňa 27. decembra 2001 Rada prijala spoločnú pozíciu 2001/931, nariadenie č. 2580/2001 a rozhodnutie 2001/927/ES, ktorým sa ustanovuje zoznam uvedený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 [*neoficiálny preklad*] (ďalej len „sporný zoznam“) (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 83). Skupina Hamas bola uvedená v zoznamoch pripojených k spoločnej pozícii 2001/931 a k rozhodnutiu 2001/927.

9 Uvedený zápis bol zachovaný neskoršími aktmi Rady, najmä spornými aktmi.

10 V odôvodneniach týchto aktov Rada opisovala Hamas ako teroristickú skupinu a uvádzala sériu teroristických činov, ktoré Hamas spáchala od roku 2005. Okrem toho Rada spomenula najmä rozhodnutie, ktoré v priebehu roku 2001 prijalo Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, a dve rozhodnutia, ktoré v tom istom roku prijali orgány Spojených štátov amerických. Rozhodnutie Spojeného kráľovstva je rozhodnutím Secretary of State for the Home Department (minister vnútra), ktoré obsahuje zákaz skupiny Hamas považovanej za organizáciu zapojenú do teroristických činov. Rozhodnutia orgánov Spojených štátov predstavujú rozhodnutie vlády, ktoré kvalifikuje skupinu Hamas ako zahraničnú teroristickú organizáciu podľa článku 219 US Immigration and Nationality Act (zákon Spojených štátov o prisťahovalectve a štátnej príslušnosti), a rozhodnutie kvalifikujúce skupinu Hamas ako subjekt výslovne identifikovaný ako zahraničná teroristická skupina podľa prezidentského dekrétu 13224 (ďalej spoločne len „rozhodnutia orgánov Spojených štátov“). Po tom, čo konštatovala, že pokiaľ ide o vyššie uvedené rozhodnutie Spojeného kráľovstva, pravidelne ho preskúmava

vnútroštátny vládny výbor, a pokiaľ ide o rozhodnutia orgánov Spojených štátov, tieto môžu byť preskúmané správnymi a súdnymi orgánmi, Rada zastávala názor, že tieto rozhodnutia boli prijaté príslušnými orgánmi v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Nakoniec Rada konštatovala, že uvedené rozhodnutia boli naďalej platné, a domnievala sa, že dôvody, ktoré odôvodnili zaradenie skupiny Hamas do sporného zoznamu, naďalej platia.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 11 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 12. septembra 2010 skupina Hamas podala žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu 2010/386 a vykonávaciemu nariadeniu č. 610/2010. Po tom, čo tieto akty boli postupne zrušené a nahradené aktmi Rady z januára, júla a decembra 2011, z júna a decembra 2012, z júla 2013, ako aj z februára a júla 2014, uvedenými v bode 1 tohto rozsudku, Hamas postupne upravila svoje pôvodné žalobné návrhy tak, aby sa jej žaloba týkala tiež zrušenia týchto posledných uvedených aktov v rozsahu, v akom sa jej týkajú.
- 12 Hamas na podporu svojho návrhu na zrušenie aktov Rady z júla 2010 a januára 2011 uvedených v bode 1 tohto rozsudku uvádzal štyri žalobné dôvody, ktoré sú v uvedenom poradí založené po prvé na porušení práva na obhajobu, po druhé na zjavne nesprávnom posúdení, po tretie na porušení práva vlastníť majetok a po štvrté na porušení povinnosti odôvodnenia. Na podporu svojho návrhu na zrušenie aktov, ktoré Rada prijala od júla 2011 do júla 2014 uvedených v bode 1 tohto rozsudku (ďalej spoločne len „akty Rady z júla 2011 až júla 2014“) Hamas uvádzala osem žalobných dôvodov neplatnosti, ktoré sú založené po prvé na porušení článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, po druhé na nesprávnych skutkových zisteniach, po tretie na nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o teroristický charakter tohto subjektu, po štvrté na nedostatočnom zohľadnení vývoja situácie „z dôvodu plynutia času“, po piate na porušení zásady nezasahovania, po šieste na porušení povinnosti odôvodnenia, po siedme na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu a po ôsme na porušení práva vlastníť majetok.
- 13 Všeobecný súd vyhovel štvrtému a šiestemu dôvodu, ktoré smerovali proti aktom Rady z júla 2011 až júla 2014 a na tomto základe zrušil sporné akty v rozsahu, v akom sa týkajú skupiny Hamas.

Návrhy účastníkov konania

- 14 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
 - zrušil napadnutý rozsudok,
 - s konečnou platnosťou rozhodol o veciach, ktoré sú predmetom tohto odvolania, a
 - zaviazal Hamas na náhradu trov konania, ktoré vynaložila Rada v konaní na prvom stupni a v rámci tohto odvolania.
- 15 Hamas navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie. Subsidiárne, pre prípad, ak by Súdny dvor mal s konečnou platnosťou rozhodnúť o veciach, ktoré sú predmetom odvolania, v celom rozsahu zotrvať na dôvodoch a návrhoch predložených v priebehu konania pred Všeobecným súdom. Navrhuje tiež, aby Súdny dvor zaviazal Radu na náhradu trov konania, ktoré vynaložila Hamas v konaní na prvom stupni a v rámci tohto odvolania.
- 16 Komisia podporuje návrhy predložené Radou v jej odvolaní.
- 17 Francúzska republika žiada Súdny dvor, aby zrušil napadnutý rozsudok, s konečnou platnosťou rozhodol o veciach, ktoré sú predmetom odvolania, a zamietol žalobu skupiny Hamas.

O odvolaní

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 18 Svojím prvým odvolacím dôvodom, ktorý smeruje proti bodom 101, 103, 109 až 111, 121, 125 až 127 a 141 napadnutého rozsudku Rada na jednej strane uvádza, že tento rozsudok vychádza z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého Rada musí pravidelne poskytovať nové dôvody, pre zachovanie skupiny Hamas na spornom zozname. Pri absencii zrušenia alebo odvolania vnútroštátnych rozhodnutí, ktoré odôvodňovali pôvodný zápis skupiny Hamas na tento zoznam, a pri neexistencii iných skutočností nasvedčujúcich v prospech odstránenia skupiny Hamas z uvedeného zoznamu bola Rada oprávnená zachovať skupinu Hamas na spornom zozname len na základe vnútroštátnych rozhodnutí, ktoré odôvodňovali jej pôvodný zápis na ten istý zoznam.
- 19 Na druhej strane Rada uvádza, že Všeobecný súd nesprávne odmietol použitie informácií pochádzajúcich z verejných zdrojov na účely periodických preskúmaní. Rada zastáva názor, že musí mať možnosť opierať sa na tento účel o iné skutočnosti, než sú vnútroštátne rozhodnutia, keďže často neexistuje žiadne vnútroštátne rozhodnutie vydané následne po prvotnom zápise osoby alebo subjektu na sporný zoznam. Odôvodnenie Všeobecného súdu odporuje cieľu boja proti terorizmu, ktorý sleduje spoločná pozícia 2001/931.
- 20 Komisia a Francúzska republika sa pripájajú na podporu argumentácie Rady, pričom zdôrazňujú najmä rozdiel, ktorý spoločná pozícia 2001/931 stanovuje medzi na jednej strane pôvodným zápisom subjektu na sporný zoznam uvedeným v článku 1 ods. 4 tejto spoločnej pozície a na druhej strane následnými preskúmaniami uvedenými v jej článku 1 ods. 6.
- 21 Naopak, podľa skupiny Hamas Rada nesprávne uvádza, že k jej ponechaniu na spornom zozname mohlo dôjsť len na základe vnútroštátnych rozhodnutí, ktoré odôvodňovali jej pôvodný zápis na tento zoznam. Tvrdenie Rady, podľa ktorého Všeobecný súd nesprávne odmietol použitie informácií pochádzajúcich z verejných zdrojov, naráža na článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, tak ako ju Súdny dvor vykladal v rozsudku z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa (C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711), ktorý na zabezpečenie ochrany dotknutých osôb alebo subjektov a vzhľadom na absenciu vlastných vyšetrovacích prostriedkov Únie vyžaduje, aby reštriktívne opatrenia zavedené Úniou vychádzali zo skutočností konkrétne preskúmaných a konštatovaných v rozhodnutiach príslušných vnútroštátnych orgánov. Táto požiadavka sa vzhľadom na závažnosť dopadu reštriktívnych opatrení pre dotknuté osoby alebo subjekty uplatňuje tiež na opätovné preskúmania predpísané článkom 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931.
- 22 Ťažkosti získať nové rozhodnutia príslušných vnútroštátnych orgánov v dôsledku zákazu skupiny Hamas v Spojenom kráľovstve a zmrazenia finančných prostriedkov, o ktorom voči nej rozhodli orgány Spojených štátov, nespochybňujú povinnosť Rady vychádzať len zo skutočností posúdených takýmito orgánmi. Tieto ťažkosti by navyše mohli byť vyriešené, ak by v prípade potreby príslušný vnútroštátny orgán bol požiadaný o zaujatie stanoviska k osobitnej skutočnosti, ktorá by mohla predstavovať teroristický čin.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 23 Prvý odvolací dôvod sa týka podmienok, za ktorých Rada môže v rámci preskúmania zápisu osoby alebo subjektu na sporný zoznam, ktoré jej ukladá článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, ponechať túto osobu alebo tento subjekt na uvedenom zozname. S cieľom určiť tieto podmienky treba

vyložiť článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 s prihliadnutím najmä na jeho spojenie s jej článkom 1 ods. 4, ktorý upravuje podmienky pôvodného zápisu dotknutej osoby alebo subjektu na uvedený zoznam.

- 24 Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ ide o pôvodné rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, znenie článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 odkazuje na rozhodnutie, ktoré prijal vnútroštátny orgán, pričom sa vyžaduje existencia presných informácií alebo skutočností obsiahnutých v spise, z ktorých vyplýva, že takéto rozhodnutie bolo prijaté. Táto požiadavka má za cieľ zabezpečiť, aby pri neexistencii prostriedkov Únie na to, aby sama viedla vyšetrovania, pokiaľ ide o zapojenie určitej osoby alebo subjektu do teroristických činov, rozhodnutie Rady týkajúce sa pôvodného zápisu osoby alebo subjektu na sporný zoznam, bolo prijaté na dostatočnom skutkovom základe, ktorý by jej umožnil dospieť k záveru, že existuje nebezpečenstvo, že v prípade neprijatia potlačujúcich opatrení sa bude dotknutá osoba naďalej zapájať do teroristických činností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, body 69, 79 a 81).
- 25 Naopak, pokiaľ ide o následné rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pri skúmaní ponechania osoby alebo subjektu na spornom zozname je základnou otázkou to, či sa od zápisu tejto osoby alebo subjektu na tento zoznam alebo od predchádzajúceho preskúmania skutkový stav zmenil takým spôsobom, že už neumožňuje vyvodiť rovnaký záver o zapojení dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností (rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 82).
- 26 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bodoch 101 a 125 napadnutého rozsudku konštatoval, že zoznam teroristických činov, ktoré spáchala Hamas od roku 2005, uvedený v odôvodnení týkajúcom sa sporných aktov, hral rozhodujúcu úlohu v tom, že Rada zachovala zmrazenie finančných prostriedkov skupiny Hamas. V bodoch 110 a 127 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že odkaz na akýkoľvek nový teroristický čin, ktorý Rada doplnila do svojho odôvodnenia pri príležitosti preskúmania podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, musí byť predmetom skúmania a vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom. S konštatovaním, ktoré bolo uvedené najmä v bodoch 109 a 131 napadnutého rozsudku, že Rada založila svoje tvrdenia týkajúce sa teroristických činov, ktoré spáchala Hamas od roku 2005 nie na takýchto rozhodnutiach, ale na informáciách, ktoré Rada získala z tlače a internetu, Všeobecný súd zrušil sporné akty.

– *O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu*

- 27 Prvou časťou svojho prvého odvolacieho dôvodu Rada uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že Rada mala pravidelne poskytovať nové dôvody pre ponechanie skupiny Hamas na spornom zozname a pri absencii skutočností nasvedčujúcich v prospech odstránenia tohto subjektu z tohto zoznamu nemohla ponechať tento subjekt na uvedenom zozname iba na základe vnútroštátnych rozhodnutí odôvodňujúcich jeho pôvodný zápis na zoznam.
- 28 Ako vyplýva najmä z bodu 119 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd prinajmenšom implicitne konštatoval, že rozhodnutie Spojeného kráľovstva a/alebo rozhodnutia orgánov Spojených štátov nepredstavujú samy osebe dostatočný základ pre zachovanie skupiny Hamas na spornom zozname.
- 29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry citovanej v bode 25 tohto rozsudku vyplýva, že v rámci preskúmania podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, Rada môže ponechať dotknutú osobu alebo subjekt na spornom zozname, ak prijme záver o tom, že nebezpečenstvo ich zapojenia do teroristických činností, ktoré odôvodňovalo ich pôvodný zápis na tento zoznam, pretrváva. Ponechanie osoby alebo subjektu na spornom zozname tak v podstate predstavuje predĺženie pôvodného zápisu.

- 30 V rámci overenia pretrvávania nebezpečenstva zapojenia dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností treba neskorší osud vnútroštátneho rozhodnutia, ktoré bolo podkladom pre pôvodný zápis tejto osoby alebo tohto subjektu na sporný zoznam, riadne zohľadniť, najmä zrušenie alebo odvolanie tohto vnútroštátneho rozhodnutia z dôvodu nových skutočností alebo zmeny posúdenia príslušného vnútroštátneho orgánu.
- 31 Ďalej v prejednávanej veci vzniká otázka, či ponechanie vnútroštátneho rozhodnutia, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis na sporný zoznam, v účinnosti, môže samo osebe stačiť na ponechanie dotknutej osoby alebo subjektu na tomto zozname.
- 32 V tejto súvislosti, ak v priebehu času, ktorý uplynul, a v závislosti od vývoja okolností daného prípadu samotná skutočnosť, že vnútroštátne rozhodnutie, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis na sporný zoznam, zostáva v účinnosti, už viac nemôže umožňovať prijať záver o pretrvávaní nebezpečenstva zapojenia dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností, Rada je povinná podložiť zotrvanie tejto osoby alebo subjektu na uvedenom zozname aktualizovaným posúdením situácie, zohľadňujúc najnovšie skutkové okolnosti, ktoré preukazujú, že toto nebezpečenstvo pretrváva (pozri analogicky rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 156).
- 33 V prejednávanej veci uplynula značná doba medzi na jednej strane prijatím vnútroštátnych rozhodnutí, ktoré slúžili ako podklad pre pôvodný zápis skupiny Hamas na sporný zoznam, a týmto pôvodným zápisom, ktorý sa datuje do roku 2001, a na druhej strane prijatím sporných aktov v priebehu rokov 2010 až 2014. Rada teda bola povinná založiť zotrvanie skupiny Hamas na tomto zozname na najnovších skutočnostiach preukazujúcich, že nebezpečenstvo zapojenia tohto subjektu do teroristických činností pretrvávalo. Preto v rozpore s tým, čo uvádza Rada, Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď prinajmenšom implicitne konštatoval, že rozhodnutia orgánov Spojených štátov a/alebo rozhodnutie Spojeného kráľovstva nepredstavujú samy osebe dostatočný základ pre odôvodnenie sporných aktov.
- 34 Prvú časť prvého odvolacieho dôvodu preto treba zamietnuť.

– O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu

- 35 Pokiaľ ide o druhú časť prvého odvolacieho dôvodu, Rada uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 109, 110, 125 až 127 a 141 napadnutého rozsudku konštatoval, že Rada mala pri ponechaní osoby alebo subjektu na spornom zozname vychádzať výlučne zo skutočností uvedených vo vnútroštátnych rozhodnutiach príslušných orgánov a že Rada porušila článok 1 spoločnej pozície 2001/931, ako aj svoju povinnosť odôvodnenia, keď v danom prípade vychádzala z informácií získaných z tlače a internetu.
- 36 Pokiaľ ide po prvé o článok 1 spoločnej pozície 2001/931, treba na úvod poznamenať, že tento článok zavádza rozlišovanie medzi na jednej strane pôvodným zápisom osoby alebo subjektu na sporný zoznam, ktorého sa týka jeho odsek 4, a na druhej strane zachovanie osoby alebo subjektu, ktoré už sú zapísané na tomto zozname, na uvedenom zozname, ktorého sa týka jeho odsek 6.
- 37 V súlade s článkom 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 pôvodný zápis osoby alebo subjektu na sporný zoznam predpokladá existenciu vnútroštátneho rozhodnutia pochádzajúceho od príslušného orgánu, alebo rozhodnutia Bezpečnostnej rady OSN, ktorým sa nariaďujú sankcie.
- 38 Naopak, takáto podmienka nie je stanovená v článku 1 ods. 6 tejto spoločnej pozície, podľa znenia ktorého „mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname“.

- 39 Tento rozdiel sa vysvetľuje skutočnosťou, že ako bolo poznamenané v bode 29 tohto rozsudku, zachovanie osoby alebo subjektu na zozname zmrazenia finančných prostriedkov predstavuje v podstate predĺženie pôvodného zápisu, a teda predpokladá pretrvávanie nebezpečenstva zapojenia dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností, ako ho pôvodne konštatovala Rada na základe vnútroštátneho rozhodnutia, ktoré slúžilo ako podklad pre tento pôvodný zápis.
- 40 Hoci teda článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 vyžaduje, aby Rada vykonala najmenej raz za šesť mesiacov „revíziu“, aby sa zabezpečilo, že „zachovanie“ osoby alebo subjektu, ktoré už boli zapísané na tento zoznam na základe vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom, na uvedenom zozname zostáva odôvodnené, nevyžaduje, aby akákoľvek nová skutočnosť, ktorú uvádza Rada na odôvodnenie zachovania dotknutej osoby alebo subjektu na spornom zozname, bola predmetom vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom po rozhodnutí, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis. Stanovením takej požiadavky Všeobecný súd podmienku týkajúcu sa existencie takeého rozhodnutia stanovenú v článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 výlučne na účel pôvodného zápisu osoby alebo subjektu na uvedený zoznam, preniesol na preskúmania, ktoré prislúchajú Rade podľa článku 1 ods. 6 tejto spoločnej pozície. Postupujúc takto, Všeobecný súd porušil rozlišovanie, ktoré existuje medzi rozhodnutím o pôvodnom zápise osoby alebo subjektu na sporný zoznam, a následným rozhodnutím spočívajúcim v zachovaní osoby alebo subjektu na tomto zozname.
- 41 V nadväznosti na to treba konštatovať, že výklad článku 1 spoločnej pozície 2001/931 uvedený Všeobecným súdom vychádza prinajmenšom implicitne z úvahy, podľa ktorej buď príslušné vnútroštátne orgány prijímajú pravidelne rozhodnutia, ktoré môžu slúžiť ako podklad pre preskúmania prislúchajúce Rade podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, alebo Rada disponuje možnosťou žiadať v prípade potreby od týchto orgánov, aby prijali také rozhodnutia.
- 42 Táto úvaha však nemá žiadne odôvodnenie v práve Únie.
- 43 V tejto súvislosti treba spresniť, že na jednej strane skutočnosť, že členské štáty informujú Radu o rozhodnutiach prijatých ich príslušnými orgánmi a poskytujú jej tieto rozhodnutia, neznamená, že tieto orgány sú povinné pravidelne, alebo aspoň v prípade potreby prijímať rozhodnutia, ktoré môžu slúžiť ako podklad pre tieto preskúmania.
- 44 Na druhej strane pri absencii akéhokoľvek špecifického podkladu v rámci systému reštriktívnych opatrení zavedených spoločnou pozíciou 2001/931 zásada lojálnej spolupráce zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ nepovoľuje Rade zaviazať príslušné orgány členských štátov, aby v prípade potreby prijali vnútroštátne rozhodnutia, ktoré môžu slúžiť ako podklad pre preskúmania prislúchajúce Rade na základe článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931.
- 45 Naopak, treba poznamenať, že tento systém nestanovuje mechanizmus, ktorý by Rade umožňoval disponovať v prípade potreby vnútroštátnymi rozhodnutiami prijatými po pôvodnom zápise dotknutej osoby alebo subjektu na sporný zoznam na vykonanie preskúmaní, ktoré jej ukladá článok 1 ods. 6 tejto spoločnej pozície, a v rámci ktorých je povinná overiť pretrvávanie nebezpečenstva zapojenia tejto osoby alebo tohto subjektu do teroristických činností. Pri absencii takeého mechanizmu nemožno prijať záver, že tento systém si vyžaduje, aby Rada vykonala tieto preskúmania výlučne na základe takýchto vnútroštátnych rozhodnutí, pretože by došlo k nedôvodnému obmedzeniu prostriedkov, ktorými na tento účel disponuje Rada.
- 46 Nakoniec treba uviesť, že v rozpore s tým, čo konštatoval Všeobecný súd, konkrétne v bode 110 napadnutého rozsudku, jeho výklad článku 1 spoločnej pozície 2001/931 nemožno odôvodniť ani potrebou chrániť dotknuté osoby alebo subjekty.
- 47 V tejto súvislosti treba poznamenať, že pokiaľ ide o pôvodný zápis na sporný zoznam, dotknutá osoba alebo subjekt je chránená najmä možnosťou napadnúť vnútroštátne rozhodnutia, ktoré slúžili ako podklad pre tento zápis, pred vnútroštátnymi súdmi, ako aj napadnúť uvedený zápis pred súdmi Únie.

- 48 Pokiaľ ide o následné rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, dotknutá osoba alebo subjekt sú chránené najmä možnosťou podať žalobu proti nim pred súdom Únie. Tento súd je povinný najmä overiť na jednej strane rešpektovanie povinnosti odôvodnenia uvedenej v článku 296 ZFEÚ, a teda dostatočne presnej a konkrétnej povahy uvádzaných dôvodov, ako aj na druhej strane, či sú tieto dôvody preukázané (pozri analogicky rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 118 a 119, ako aj z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 64).
- 49 V tomto kontexte treba spresniť, že dotknutá osoba alebo subjekt môže v rámci žaloby podanej proti jej ponechaniu na spornom zozname napádať všetky skutočnosti, o ktoré sa opiera Rada na účely preukázania pretrvávania nebezpečenstva jej zapojenia do teroristických činností, nezávisle od otázky, či sú tieto skutočnosti získané z vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom alebo z iných zdrojov. V prípade spochybnenia prislúcha Rade preukázať dôvodnosť uvádzaných skutočností a súdu Únie prislúcha overiť ich materiálnu presnosť (pozri analogicky rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 121 a 124, ako aj z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 66 a 69).
- 50 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Rada porušila článok 1 spoločnej pozície 2001/931, opierajúc sa pri uvedení dôvodov týkajúcich sa sporných aktov o údaje získané z iných zdrojov, než sú vnútroštátne rozhodnutia príslušných orgánov.
- 51 Pokiaľ ide po druhé o povinnosť odôvodnenia konštatovanú Všeobecným súdom, treba pripomenúť, že posúdenie dostatočnosti alebo nedostatočnosti odôvodnenia Všeobecným súdom podlieha preskúmaniu zo strany Súdneho dvora v rámci odvolania (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 140, ako aj citovanú judikatúru).
- 52 V prejednávanej veci najmä z bodu 141 napadnutého rozsudku vyplýva, že pri konštatovaní porušenia povinnosti odôvodnenia Všeobecný súd vychádzal výlučne z absencie odkazu, pokiaľ ide o zoznam teroristických činov, ktoré spáchala Hamas od roku 2005, v odôvodnení sporných aktov, na vnútroštátne rozhodnutia príslušných orgánov. Konštatovanie porušenia povinnosti odôvodnenia Všeobecným súdom tak predstavuje priamy dôsledok konštatovania existencie porušenia článku 1 spoločnej pozície 2001/931, o ktorom sa preukázalo, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.
- 53 V dôsledku toho nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd v rámci svojho výkladu tohto článku 1, vedie k tomu, že nesprávne právne posúdenie sa vzťahuje aj na jeho konštatovanie o porušení povinnosti odôvodnenia zo strany Rady.
- 54 Druhej časti prvého odvolacieho dôvodu preto treba vyhovieť a napadnutý rozsudok treba z tohto dôvodu zrušiť v celom jeho rozsahu bez toho, aby bolo potrebné vysloviť sa k druhému a tretiemu odvolaciemu dôvodu.

O žalobe pred Všeobecným súdom

- 55 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ak Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu, môže sám rozhodnúť o veci samej, ak to stav konania dovoľuje, alebo vráti vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie.
- 56 Všeobecný súd sa nevyslovil k štvrtému a šiestemu žalobnému dôvodu žaloby skupiny Hamas o neplatnosť aktov, ktoré prijala Rada od júla 2011 do júla 2014, a k ostatným dôvodom uvádzaným pred Všeobecným súdom, z ktorých sčasti vyplývala potreba vykonať posúdenie skutkových okolností, takže Súdny dvor zastáva názor, že o žalobe nemožno rozhodnúť a je potrebné vrátiť vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie o trovách konania nechať na neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 17. decembra 2014, Hamas/Rada (T-400/10, EU:T:2014:1095), sa zrušuje.**
- 2. Vec sa vracia na ďalšie konanie Všeobecnému súdu Európskej únie.**
- 3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy